

מעצמאות להתאבדות

בן-דרור ימיני מתנגד להפקיד את הכנת הסרט לציון 60 שנה למדינה בידי הבמאי 'שונא ישראל' אייל סיון

25/4/2007

מדינת ישראל הולכת ומאבדת את יצר הקיום שלה. היא בזה לאוהביה. היא מוקירה את שונאיה. התהליך הזה לא התחיל היום ולא אתמול. אבל התהליך הזה הולך ומתחזק. הוא מאיים עלינו לכלותנו. אולי זה לא כיליון פיזי, עדיין לא, אבל זה הכיוון. זו המטרה. האם מדינת ישראל בוחרת בהתאבדות לאומית? אין החלטה רשמית כזאת, אבל גופים ציבוריים הממונים על התרבות החליטו שזה הכיוון. זו האופנה.

זהו סרט על "ג'פה", התפוז והמותג. סיפור על הקפיטליזם והקולוניאליזם הציוני, שעושק את הפלשתינים. זהו סיפור על בולדוזרים של חיל ההנדסה. הם אינם רק קבלני הביצוע של פשעי מלחמה. לעלילה הזאת כבר התרגלנו. עכשיו אנחנו עולים דרגה. הם גם עוקרים את מטעי הפלשתינים. לא בגלל טרור, לא בגלל פיגועים, אלא כדי לספק את תאוות הבצע של הישראלים. בולדוזרים בשירות הקפיטליזם. זהו לא רק סיפורו של התפוז והמותג. זהו סיפורו של הציונות הנפשעת. המזימה הקולוניאליסטית-קפיטליסטית-ציונית הולכת ונחשפת.

של מי התסריט שלהלן? של חסידי "הפרוטוקולים של זקני ציון"? של קבוצה ניאו-נאצית בגרמניה? של מחלקת התעמולה של הג'יהד האיסלאמי? ואולי של גופי תרבות ישראליים, שבחרו סרט שייצג את עצמאות ה-60 של מדינת ישראל?

מדינת ישראל הולכת ומאבדת את יצר הקיום שלה. היא בזה לאוהביה. היא מוקירה את שונאיה. התהליך הזה לא התחיל היום ולא אתמול. אבל התהליך הזה הולך ומתחזק. הוא מאיים עלינו לכלותנו. אולי זה לא כיליון פיזי, עדיין לא, אבל זה הכיוון. זו המטרה.

דמוקרטיה התאבדותית

לאחרונה החליטו שלושה גופים ציבוריים – ערוץ 8, הסינמטק הירושלמי וקרן רבינוביץ' – להפקיד בידי איל סיון, שונא ישראל מובהק, ישראלי יורד, את הכנת הסרט – סרט אנטי-ישראלי, עם רמזים אנטישמיים - לחגיגות ה-60 לעצמאות מדינת ישראל.

הדמוקרטיה הישראלית יכולה וצריכה לסבול הכל. כמעט הכל. גם תופעות חולניות מהסוג של סיון. הבעיה היא בקומיסרים שמעזים לבחור את האיש הרע הזה ואת התסריט הזה. לא אחמדינג'אד יממן את הסרט, אלא משלמי המסים בישראל. אם רק נשתוק.

הבעיה היא בתסמונת כשל החוסן הלאומי שהולכת ומתרחבת. הבעיה היא שאנחנו, אנשי הרוב, מימין ומשמאל, הפכנו לאסקופה נרמסת. יורקים עלינו. האיש יקבל הון עתק, על חשבוננו, כדי לעשות סרט עם נימה אנטישמית ליום העצמאות הבא.

כבר שנים משמש האיש כמכונת תעמולה למען חיסול הפרויקט הציוני. הוא נותן לעמדותיו הנלזות ביטוי בסרטים, בהרצאות, במאמרים. רק לפני שבועות לא רבים הוא היה אחד מאורחי "שבוע האפרטהייד" שאורגן בבריטניה על ידי קבוצות החפצות בחיסולה של מדינת ישראל. ראיתי אותו שם במו עיניי. תועמלן קטן בשירות מכונת הדמוניזציה למדינת ישראל.

רשימת העוולות של האיש הזה ארוכה. סרט קודם בפס הייצור של התעמולה האנטי-ישראלית מתוצרת סיון הוציא מאדישותו את הפילוסוף הצרפתי אלן פינקלקראוט, שכינה את היוצר הזה "יהודי אנטישמי". סיון תבע את פינקלקראוט לדין. אנשי רוח – לא מהימין, אלא מהשמאל - העידו והבהירו שאכן מדובר ביהודי אנטישמי. התביעה של סיון נדחתה. זה לא היה מקרה בודד. מרכז פומפידו, אחד ממרכזי התרבות החשובים בצרפת, ביטל הקרנה של הסרט. אבל בישראל יש מי שרוצים עוד. הם גם רוצים לממן אותו. איבדנו את הבושה.

אונס קולקטיבי

וגם זה לא הכל. מיד לאחר שתביעתנו נדחתה, הודיע האיש שהוא מתכוון לצאת בקמפיין ציבורי נגד "הסכנה בפילושמיות החולנית השוררת בימים אלה באירופה באצטלה של תמיכה בישראל". "פילושמיות חולנית"! אולי זו טעות לטעון שהאיש שייך לאנטישמים החדשים. שהרי האנטישמים הישנים לא היו מנסחים זאת טוב יותר.

גם כאשר טיפל האיש במשפט אייכמן, הוא הגדיל לעשות. את התובע גדעון האוזנר ואת העדים ניצולי השואה הוא הפך למגוחכים. הוא השתיל תשובות בשאלות לא להן. תלמידים שיצאו מהסרט, כך מספרת תמי רוה-האוזנר, בתו של התובע, לא הבינו על מה ולמה העמידו את אייכמן לדין. זה מה שקורה כשיהודי החושב שישראל צועדת על הדרך הנאצית, מטפל בשואה.

והאיש הזה, הנחשב על ידי רבים, ובצדק, ליהודי אנטישמי, נבחר על ידי גופים ציבוריים בישראל לעשות סרט ליום העצמאות ה-60. האם עד כדי כך איבדנו את הכבוד העצמי?

הנשמות הטובות יקפצו ויאמרו: דמוקרטיה במיטבה. אכן כן. דמוקרטיה התאבדותית. האם בריטניה העניקה תקציבים לבוגד, הלורד האו האו, כדי להפיק תוכניות תעמולה? האם לזאת ייקרא חופש ביטוי?

התשובות של כל הנוגעים בדבר צפויות מראש: זה לא ענייננו, זה לא בשליטתנו, אנחנו לא מתערבים, מדובר בחופש היצירה והביטוי. תשובות של התנערות מאחריות. תשובות שהן יריקה קולקטיבית, ממסדית, על רוב מוחלט של אזרחי מדינת ישראל. קרן רבינוביץ' הבהירה ששני הגופים המקצועיים – הלקטורים והוועדה המקצועית המייעצת, אכן בחרו את הסרט של סיון, אך ההחלטה עדיין לא אושרה במועצת המנהלים ובדירקטוריון.

לסמל הדיכוי

האיש הרע הזה אינו אנונימי בקרב הגופים שבחרו בו. הם יודעים בדיוק במי מדובר. הם לא בחרו בו למרות שהוא שונא ישראל. הם בחרו בו בגלל שהוא כזה. שהרי כמי שתומך בחרם על ישראל, כתב סיון בהצעה לסרט: "כמו התפוז המיובא מישראל, מוחרם גם התפוז של משטר האפרטהייד בדרום-אפריקה, של המשטר הפשיסטי של פרנקו בספרד ושל פינושה בצ'ילה. התפוז הופך לסמל דיכוי ואי צדק".

בסיום הצעתו מספר סיון שבמסגרת "מדיניות החישוב באצטלה של סיבות בטחוניות" דואג "חיל ההנדסה הישראלי" לממש הסכמים כלכליים החומסים את הפלשתינים. אצל סיון אין פיגועים ואין טרור. הוא גם אינו מסתפק בפשעי מלחמה שהוא מייחס לישראל. הוא עולה דרגה. הוא מוצא את הסיבה: תאוות בצע של הקפיטליזם הציוני.

וכמו שלאחר צפייה בסרט על אייכמן, האנשים המגוחכים הם התובע והניצולים, גם בסרט על התפוז "ג'פה" התוצאה הידועה מראש היא שיש לחסל את המדינה הנפשעת ותאוות הבצע הזאת. כן, זו מתנת הקומיסרים של התרבות לעצמאות ה-60 למדינת ישראל.

אלה שבחרו בסרט הזה קראו את ההצעה. הם ידעו בדיוק במי ובמה הם בוחרים. הם בחרו בסיון דווקא משום שהוא הפך לאחד מראשי המשמיצים של ישראל. עכשיו הם רוצים שזה יקרה על חשבון כולנו.

הסרטן אינו רק באיש עצמו. הסרטן הוא בעצם העובדה שבעלי העמדות האנטי-ציוניות, שהם אולי חצי אחוז בציבור, הם בעלי כוח הרבה יותר גדול במוסדות התרבות בישראל. בחוצפתם, תוך שימוש ב"חופש הביטוי והיצירה", הם גם דורשים שכספים ציבוריים יממנו את האונס הקולקטיבי שהם מבצעים בנו.

לא עם עצמאות, לא עם ריבונות ולא עם דמוקרטיה אנו נכנסים לשנה השישים למדינת ישראל, אלא עם תסמונת חמורה של כשל בחוסן הלאומי. עם אנטי-ציונות ואנטי-ישראליות שמתנבלת בסממנים של אנטישמיות. ואם לא תקום כאן זעקה כללית, מימין ומשמאל, הכשל החיסוני הזה יהיה עוד ציון דרך בסופה של מדינת ישראל. את החרפה הזאת חייבים לעצור.